

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/127/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010326
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921010326.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovanej M. A., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 16. februára 2022, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 15T/55/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota uznal obžalovanú M. A. rozsudkom zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 15T/55/2021 vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom, čo jej boli rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/205/2016- 44 z 03.11.2016, právoplatným a vykonateľným 06.12.2016 zverené do náhradnej osobnej starostlivosti mal. D. H., nar. XX.XX.XXXX v F. Z. a mal. S. H., nar. XX.XX.XXXX v I. v Z. republike D., od presne nezisteného dňa do 03.04.2019 v rodinnom dome s popisným číslom XX v obci C., okres F. Z. v dôsledku dlhodober zanedbanej osobnej hygieny a výživy spôsobila, že mal. D. H. a mal. S. H., boli v čase hospitalizácie vo S. nemocnici s poliklinikou U. n. o. XX.XX.XXXX hygienicky zanedbané, bez potrebných sociálnych návykov, obidve deti na celom tele mali kožu s hnisavými ložiskami pri sprievodnom svrabe, obidve deti vo vlasatej časti hlavy mali vši a všivavé ložiská s vytekajúcim hnisavým obsahom a tiež bol prítomný u oboch maloletých detí chronický zápal krčných mandlí, taktiež mali črevné parazity a u mal. D. H. bol prítomný aj zápal močových ciest a podľa prepúšťacej správy S. nemocnice s poliklinikou U. n. o. z XX.XX.XXXX bolo mal. D. H. diagnostikované Z., A. capitis cum impetigo regio capitis, Z. Y. tonzilitída, vysoká ASLO pozitivita, Contusio Frontis, Hyprochromná anémia, Cystourethritis acuta, Eozinofília a mal. S. H. bolo diagnostikované Scabies, Pediculosis capitis cum impetigo reg. capitis, Malnutricia, s rastovou retardáciou, Susp. Chronická tonzilitída s vysokou ASLO pozitivitou, Hypochromná anémia I. stupňa, a Euzonofília, pričom uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 2P/77/2019-14 z 26.03.2019, vykonateľným 26.03.2019 boli deti mal. D. H. a mal. S. H. umiestnené do Y. pre deti a rodiny, Ul. O. XXX, M., okres F. Z..

Za to okresný súd obžalovanej M. A. uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanej výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.10.2021, ktoré odôvodnil písomným podaním zo dňa 02.11.2021, doručeným okresnému súdu dňa 03.11.2021.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd neuznal vinu obžalovanej M. A. na základe obžaloby, ktorá bola na obžalovanú podaná prokurátorkou Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota pod sp. zn. 1 Pv 232/19/6609-54 z 08.07.2021 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Okresný súd sa teda nestotožnil so záverečným návrhom dozorujúceho prokurátora, ktorý v záverečnej reči navrhoval uznať obžalovanú M. A. za vinnú v plnom rozsahu podľa obžaloby a uložiť jej nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní troch rokov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd po vyhodnotení všetkých dôkazov z prípravného konania a z hlavného pojednávania dospel k takému záveru, že konanie obžalovanej na hlavnom pojednávaní právne kvalifikoval len ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. Okresný súd v predmetnej veci konštatoval, že niet žiadneho dôkazu, ktorý by svedčil o tom, že obžalovaná úmyselne (či už vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu), chcela deťom ublížiť alebo im spôsobiť príkorie v akejkoľvek podobe, vrátane psychického alebo fyzického utrpenia. Takýto záver nebolo možné prijať ani s prihliadnutím na obsah výpovede samotného poškodeného maloletého S.H., ani pokiaľ ide o zistenia opísané súdnou znalkyňou, ktoré svedčia o disharmonickom vývoji osobností poškodených maloletých detí a ich chýbajúce sociálne a hygienické návyky, tieto podľa okresného súdu, ak aj svedčia o nepodnetnom prostredí výchovy, sami osebe neposkytujú dôkaz o tom, že by obžalovaná úmyselne spôsobovala deťom citovú depriváciu a neposkytovala dostatočnú výchovu. Pokiaľ ide o zdravotné ťažkosti diagnostikované po ich prevzatí Y. pre deti a rodinu v M., tieto mal okresný súd nepochybne preukázané príslušnými správami D. v U.. Ani v tejto súvislosti však nebol produkovaný dôkaz, že by obžalovaná úmyselne odopierala zdravotnú starostlivosť deťom s úmyslom spôsobiť im utrpenie, rovnako ani to, že by bola uzročená s tým, že by im takýto stav spôsobila. Aj keď muselo ísť podľa okresného súdu o dlhšie trvajúci stav, počas ktorého došlo k rozvinutiu týchto ochorení, resp. stavov u oboch maloletých poškodených. Rozhodnutie okresného súdu pokladá za nedôvodné, neopodstatnené a nezákonné.

V ďalšej časti okresný prokurátor cituje ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a § 2 ods. 12 Tr. por. Má za to, že v priebehu vyšetrovania bolo zadováženými dôkazmi, ako aj na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Rimavská Sobota preukázané, že obžalovaná M. A. naplnila svojím protiprávnym konaním po stránke subjektívnej i objektívnej všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. tak, ako to je uvedené v obžalobe. Trestná činnosť obžalovanej M. A. v zmysle podanej obžaloby je jednoznačne preukázaná výpoveďou svedkyne a zároveň poškodenej - opatrovníčky mal. D. H. a mal. D. H. M.. I. T., svedeckými výpoveďami O.. O. G., A. V. S., H. N., O.. H. N., O. W. a G. G., znaleckým posudkom č. 17/2019 z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí na poškodených mal. S. H. a mal. D. H., výpoveďou znalkyne O.. M. O. k záverom predmetného znaleckého posudku, trestným oznámením Q. F. Z. na M. A. z 06.05.2019, zápisnicu o trestnom oznámení A.. V. S. z 21.05.2019, zápisnicou o výsluchu svedka a zároveň poškodeného - opatrovníka u mal. D. H. a spol. M.. M. N., zápisnicou o výsluchu svedka a zároveň poškodeného mal. S. H., ktorý výsluch je zaznamenaný aj na DVD nosiči vo vyšetrovacom spise, oznámením o hospitalizácii mal. S. H. a mal. D. H. od Y. pre deti a rodiny M., posudkami na mal. S. H. a mal. D. H. od Y. pre deti a rodiny M., rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 2P/205/2016-44 o zverení do náhradnej osobnej starostlivosti mal. D. H., nar. XX.XX.XXXX v F. Z. a mal. S. H., nar. XX.XX.XXXX v I. v Z. republike D. obvinenej M. A., uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 2P/77/2019-14 o zverení mal. S. H. a mal. D. H. do dočasnej náhradnej starostlivosti do Y.

pre deti a rodiny M., prepúšťacími lekárskymi správami a vyjadreniami od S. n. o., U. ku zdravotnému stavu mal. S. H. a mal. D. H., fotokópiami lekárskeho správ od O.. O. F. na maloletých poškodených D. H. a S.H., správami Q. F. Z., P. na rodinné pomery mal. S.H. a mal. D. H. v čase ich pobytu u obžalovanej, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi zabezpečenými do vyšetrovacieho spisu v priebehu vyšetrovania, ktoré dôkazy boli aj vykonané na hlavnom pojednávaní.

V ďalšej časti okresný prokurátor cituje ust. § 207 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.12.2019 s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák.

Obžaloba kladie M. A. za vinu, že po tom, čo jej boli rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/205/2016-44 z 03.11.2016, právoplatným a vykonateľným 06.12.2016 zverené do náhradnej osobnej starostlivosti mal. D. H., nar. XX.XX.XXXX v F. Z. a mal. S. H., nar. XX.XX.XXXX v I. v Z. republike D., od presne nezisteného dňa mesiaca jún 2018 do 03.04.2019 v rodinnom dome s popisným

číslo XX v obci C., okres F. Z. v dôsledku dlhodobej vedome zanedbanej osobnej hygieny a výživy spôsobila, že mal. D. H. a mal. S. H., boli v čase hospitalizácie vo S. nemocnici s poliklinikou U. n. o. 03.04.2019 hygienicky zanedbané, bez potrebných sociálnych návykov, obidve deti na celom tele mali kožu s hnisavými ložiskami pri sprievodnom svrabe, obidve deti vo vlasatej časti hlavy mali vši a všivavé ložiská s vytekajúcim hnisavým obsahom a tiež bol prítomný u oboch maloletých detí chronický zápal krčných mandlí, taktiež mali črevné parazity a u mal. D. H. bol prítomný aj zápal močových ciest, resp. iné diagnózy, ktorým konaním poškodeným mal. D. H. a mal. S. H. spôsobovala fyzické a tiež psychické utrpenie. Samotná obžalovaná spáchanie skutku poprela s tým, že je nevinná, ona sa o deti riadne starala. V prípade oboch maloletých poškodených išlo o deti, ktoré jej boli na základe jej žiadosti zverené súdom do náhradnej osobnej starostlivosti. Z tohto titulu poberala na deti mesačne približne sumu vo výške 400 €. Obžalovaná ale pripustila, že starostlivosť o deti prestala zvládať približne pred rokom, keď ju opustil druh, od ktorej doby šlo všetko s ňou „dolu vodou“. Podľa nej deti boli choré len tak 2-3 dni pred tým, ako boli umiestnené do Centra pre deti a rodiny M.. Pripustila aj, že deti v takom útlom veku nechávala doma samé, keď niečo vybavovala. Deťom varila, kupovala jedlo, postarala sa o nich, aj keď mali vši, iné komplikácie u detí ona nezaznamenala. Tvrdila, že nemala s deťmi kde bývať, avšak deti boli úradmi odobraté z miesta jej vtedajšieho bydliska v C.. Na obžalovanú sa množili anonymy, že sa o deti nestará, že ich často necháva doma samé, že chodí hrať automaty a podobne. Dňa 20.03.2019 terénne pracovníčky mesta C. našli deti doma samé bez dozoru, dom bol nevykúrený, v dome sa nachádzalo málo jedla, nebolo navarené s tým, že deti toho dňa ešte nejedli. Po umiestnení detí do Y. pre deti a rodiny M. sa obe deti nevedeli dojesť, boli špinavé, neupravené a boli choré, ako vyplýva z lekárskej správy - už dlhodobo, až s chronickými následkami. Ich stav sa následne v náhradnej rodine dosť rýchlo upravil, a to jednak ich zdravotný stav, ako aj ich sociálne návyky a podobne. Znalčka z odboru psychológie vo svojom znaleckom posudku, ako aj vo svojej výpovedi pred súdom jednoznačne konštatovala, že deti boli dlhodobo fyzicky a psychicky zanedbávané, trpeli značným príkorím, sú na seba citovo až enormne naviazané, čo svedčí o tom, že v podstate mali dlhodobo len jeden druhého, bez stabilného oporného bodu zodpovednej dospelšej osoby, resp. iný život u M. A. ani nepoznali. Keby sa obžalovaná riadne a dobre starala o deti, ktoré jej boli súdom zverené a na ktoré mesačne poberala peniaze, obe deti boli u nej dostatočne dlhý čas na to, aby sa mohli mať dobre, mohli mať základné sociálne návyky, poukazujúc na ich vek a intelekt, keby bolo zo strany obžalovanej o nich adekvátne postarané. Podľa znalkyne maloleté dieťa sa formuje práve do obdobia piatich rokov, teda obžalovaná u oboch zverených detí mala šancu riadne sa o deti starať a zodpovedne ich vychovávať.

Svedok a zároveň poškodený mal. S. H. pred vyšetrovateľkou PZ po zákonom poučení, primeranom svojmu veku uviedol, že predtým býval v dome s tetou M. A., kde mali len kuchyňu a jednu izbu. Teta im varievala jesť hlavne kolenka, šošovicu a sladkú ryžu. Niekedy bol aj hladný. Teta M. kúrila s drevom. Oblečenia na seba mali málo, bolo mu aj zima, hlavne vtedy, keď nebolo doma zakúrené. Dva dni mával tie isté veci na oblečenie. Teta prala ich šaty ručne. On so sestrou tete pomáhali nosiť drevo, trhali spolu šišky. Teta ich nechala doma samých, keď išla nakupovať. Sami boli dakedy aj do rána, alebo do večera. Boli sami so sestrou niekedy aj v noci. Teta A. sa ku nemu a ku sestre správala aj dobre, aj zle. Hnevala sa na nich, keď v zime chodili vonku. Bol aj pri tete chorý, bolelo ho bruško. Od tety dostal sirup. Záchod mali vonku, nemali kúpeľňu. Keď mali vši, teta ich čistila šampónom. Mali aj ploštice.

Ďalej okresný prokurátor poukázal na výpovede A.. V. S.. Svedkyňa A.. V. S. v trestnom oznámení a následne vo svojich výpovediach v prípravnom konaní a pred súdom uviedla, že pracuje ako sociálna pracovníčka na Q. F. Z., na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Trestné oznámenie na M. A. podala z titulu svojej funkcie preto, lebo tento úrad zistil, že od júna 2018, ako M. A. opustil jej partner I. N., sa zhoršila starostlivosť menovanej o mal. S. h. a mal. D. H., ktoré deti jej boli súdom zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Q. F. Z. dostával na M. A. anonymné oznámenia o tom, že deti necháva doma samé a chodí hrať automaty. Na základe týchto podnetov sa vykonávali sociálne zisťovania v rodine, kde M. A. v rámci činnosti úradu bola doma stále prítomná a deti boli zaopatrené, nejavili známky zanedbania. K výraznému zhoršeniu došlo ale 20.03.2019, kedy Q. zistil od terénnych sociálnych pracovníčok z C., že M. A. v skorých ranných hodinách nechala maloleté deti doma samé bez dozoru, pričom v tom čase W. mala 4 roky a Z. mal 6 rokov. Deti povedali, že mama - M. A. odišla, keď ešte spali. V dome nebolo zakúrené, ani navarené. Deti boli v postieľkach zakryté perinami, na hlavách mali čiapky, pretože vo vlasoch mali chrasty. Sociálne pracovníčky potom deti nachovali, čaj im nevedeli uvariť, lebo v dme nebola rýchlovarná kanvica, ani drevo na kúrenie. Deti

vtedy opakovane uviedli, že sú často samé a že zriedkavo sa hrajú na dvore, kde aj susedia potvrdili, že o deti je nedostatočne postarané. Deti boli po tomto zistení ihneď riešené úradom, keďže boli nájdené samé doma a v takomto stave. Dňa 20.03.2019 išiel do tejto rodiny vedúci ich oddelenia O.. O. G.. Po príchode do Y. pre deti a rodiny M. deti museli byť hospitalizované na infekčnom oddelení v nemocnici v U., a to na základe hrubého zanedbania, keďže mali vši a svrab. Keď úrad obdržal prepúšťacie správy z nemocnice v U. na mal. S. H. a na mal. D. H., s poukazom na záverečné závažné diagnózy obidvoch detí, bolo podané trestné oznámenie na M. A.. Ešte sa od pracovníkov Y. pre deti a rodiny M. svedkyňa dozvedela, že po príchode do centra sa obidve deti správali pokojne, prebiehal proces adaptácie a taktiež, že sa deti nevedeli dojesť a dopiť. Čo sa týka skutočnosti, že M. A. už deti nechcela, svedkyňa uviedla, že má o tom len sprostredkovanú informáciu od terénnych sociálnych pracovníčok O. C., ale z akého dôvodu, to nevie. M. A. za týmto účelom ale nevyhľadala Q. v F. Z. a nepožiadala o pomoc.

V priebehu vyšetrovania bol vypracovaný znalecký posudok č. 17/2019 z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí na poškodených mal. S.H. a mal. D. H.. Z posudku znalkyne O.. M. O. vyplýva, že osobnosť týchto maloletých detí je v procese vývinu, znalkyňa zachytila u detí spôsob konštruktívneho prispôsobenia patologickým podmienkam ako znak disharmonického vývinu, deti majú výrazné obranné mechanizmy, ktorými sa naučili spracovávať a reagovať na nevyhovujúce podmienky. Jeden pre druhého sú jediným stabilným bodom v ich živote, všetko ostatné bolo doteraz nestabilné, menlivé, na vonkajšie prostredie sa nedalo spoľahnúť, čo zároveň vytvára veľký pocit neistoty a obáv. Obidve deti majú úroveň intelektu v širšom priemere v porovnaní so svojou vekovou kategóriou. Ich pamäťové funkcie sú veku primerané. U oboch je zachytená tendencia chrániť a obhajovať svoje predchádzajúce rodinné prostredie aj napriek tomu, že obaja verbalizujú lepšie životné podmienky a spokojnosť v profesionálnej rodine. Vo svojom veku sú výrazne sugestibilní, ovplyviteľní a manipulovateľní predovšetkým dôležitými blízkymi ľuďmi. Vo všeobecnosti vystavenie nepriaznivým vplyvom v určitých citlivých vývinových obdobiach dieťaťa a premeškanie týchto citlivých vývinových období vedie k trvalým nezvratným zmenám. Disharmonický vývoj osobnosti dieťaťa je často zapríčinený depriváciou, fyzickou, psychickou, sociálnou a podnetovou, nemusí sa jednať priamo o aktívne týrajúce správanie dospelého. U detí spôsob, akým im dôležitý blízky človek, väčšinou matka, alebo osoba, ktorá sa o deti stará, napĺňa biologické, sociálne, psychické potreby, úzko súvisí s tým, aký stabilný pocit sebahodnoty sa u nich vytvára a podobne. Nie je teda možné, predovšetkým u detí, oddeliť fyzické príkorie od psychického. Závažné fyzické zanedbanie má priamy dosah na utváranie osobnosti dieťaťa a jeho ďalšie fungovanie v budúcnosti. Obidve deti sú si navzájom vzťahovo veľmi blízke, sú užšie prepojené, čo nie je bežné u súrodencov v ich veku, mal. S. H. preberá na seba veku neprimeranú zodpovednosť aj za sestru, má strach z vlastného zlyhania. Celkove mal. D. H. a mal. S. H. majú teda známky disharmonického vývinu osobnosti. Na záveroch predmetného znaleckého posudku zotrvala O.. M. O. aj vo svojich výpovediach v procesnom postavení znalkyne, pričom dodala, že aj vlastným vyšetrením jednoznačne zistila, že mal. S. H. a mal. D. H. boli vystavené závažnej fyzickej, psychickej a podnetovej deprivácii. V detskom veku takéto zanedbanie je zároveň závažným príkorím. Stav detí v čase vyšetrenia a výsledky psychologického vyšetrenia svedčia pre prítomnosť známok takého závažného zanedbania mal. S. H. a mal. D. H., ktoré možno z psychologického hľadiska označiť za týranie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor vyslovil názor, že súd na hlavnom pojednávaní nevyhodnotil správne všetky zadovážené dôkazy a vo veci nesprávne a nezákonne rozhodol. Konanie obžalovanej M. A. minimálne za žalované obdobie nenaznačuje, resp. zďaleka prekračuje len úmyselné konanie obžalovanej vyživovať a zaopatrovať deti, ktoré jej štát zveril do náhradnej osobnej starostlivosti, čo by naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, účinného do 31.12.2019, teda okresný súd aj v tomto pochybil, keď citoval spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., účinného od 01.01.2020. Deti boli fyzicky a jednoznačne aj psychicky svojou „náhradnou matkou“ týrané, žili v nevyhovujúcich životných podmienkach, čo sa v konečnom dôsledku podpísalo aj na ich zlom zdravotnom stave, ktorý zdravotný stav detí by sa bol určite ešte zhoršoval, keby jej deti neboli odobraté súdom. Záverom svojho odvolania navrhol, aby bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/55/2021 z 13.10.2021 zrušený a vec vrátená Okresnému súdu Rimavská Sobota na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadrila obžalovaná M. A. prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 11.11.2021, doručeným krajskému súdu dňa 22.11.2021. Uviedla, že

s prvostupňovým rozsudkom sa v plnom rozsahu stotožňuje, považuje ho za správny a zákonný a odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil tým, že v priebehu vyšetrovania a aj na hlavnom pojednávaní bolo zadováženými dôkazmi preukázané, že ona svojím protiprávnym konaním po stránke subjektívnej i objektívnej naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. tak, ako je to uvedené v obžalobe. Táto trestná činnosť má byť jednoznačne preukázaná dôkazmi, na ktoré sa odvoláva prokurátor vo svojom odvolaní. K tomu obžalovaná uviedla, že v uvedenej veci boli (či už v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní) vykonané všetky navrhnuté dôkazy, ktoré súd prvého stupňa správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie i náležite, dostatočne a podrobne odôvodnil. Prokurátor okrem iného poukázal na to, že mala vedome zanedbávať osobnú hygienu a výživu zverených maloletých detí, a to od presne nezisteného dňa mesiaca jún 2018 do 3.4.2019 napriek tomu, že nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by maloleté deti mala zanedbávať 10 mesiacov. Naopak, svedeckými výpoveďami terénnych sociálnych pracovníkov v meste C., ako aj svedeckými výpoveďami zamestnancov Q. v F. Z. bolo preukázané, že k zlyhaniu z jej strany ohľadom starostlivosti o maloleté deti došlo maximálne v priebehu jedného mesiaca, teda v marci 2019, ale tiež bolo preukázané i to, že v marci 2019 avizovala terénnym sociálnym pracovníčkam mesta C., že sa už o deti starať ďalej nevie, pretože to už psychicky nezvládala a prišla i o bývanie. Ďalej je okrem iného poukazované na záver znaleckého posudku č. 17/2019 znalkyne O.. M. O., že stav detí v čase vyšetrovania svedčí pre prítomnosť známkov závažného zanedbania maloletých detí, čo možno zo psychologického hľadiska označiť za týranie. Nesúhlasí s názorom prokurátora, pretože záver o tom, či bol spáchaný trestný čin a o aký trestný čin ide, musí vždy urobiť len súd a nie znalec.

Aj ohľadom ostatnej argumentácie prokurátora v podanom odvolaní a s poukazom na jednotlivé dôkazy zotrvala na tom, že tieto nijako nepreukazujú to, že svojím protiprávnym konaním mala naplniť skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Taktiež považuje za správny záver súdu o tom, že niet žiadneho dôkazu, ktorý by svedčil o tom, že by mala úmyselne deťom ublížiť alebo spôsobiť im príkorie v akejkoľvek podobe, vrátane psychického alebo fyzického utrpenia. Okresný súd k tomuto záveru pristúpil po dôkladnom zvážení a vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov. Preto považuje v tomto dôsledku aj následné uloženie trestu súdom za zákonné. Záverom navrhla odvolaciemu súdu podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu. Má za to, že okresný súd sa vysporiadal so všetkými dôkazmi a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná sa na verejnom zasadnutí plne pridržiavala prednesu svojho obhajcu. Lútuje, čo sa stalo, nechcela, aby to takto dopadlo.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu napadnutého rozsudku.

V rámci dokazovania okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2021 vypočul obžalovanú, ktorá v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyhlásila, že je nevinná, postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne O.. H. N. a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal aj jednotlivé listinné dôkazy zadovážené a zadokumentované v obsahu spisového materiálu, a to oznámenie Q. F. Z. na M.

A., zápisnicu o trestnom oznámení A.. V. S., list od obžalovanej M. A., zápisnicu o výsluchu svedka a zároveň poškodeného - opatrovníka u mal. D.H. a spol. M. M. N., zápisnicu o výsluchu svedka a zároveň poškodeného mal. S.H., oznámenie o hospitalizácii mal. S.H. a mal. D.H. od Y. pre deti a rodiny M., posudok na mal. S.H. a mal. D.H. od Y. pre deti a rodiny M., rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2P/205/2016-44 o zverení do náhradnej osobnej starostlivosti mal. D.H., nar. XX.XX.XXXX v F. Z. a mal. S.H., nar. XX.XX.XXXX v I. v Z. republike D. M. A., uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2P/77/2019-14 o zverení mal. S.H. a mal. D.H. do dočasnej náhradnej starostlivosti do Y. pre deti a rodiny M., prepúšťacie lekárske správy a vyjadrenia od S. n.o., U. ku zdravotnému stavu mal. S.H. a mal. D.H., fotokópie lekárskeho správ od O. O. F. na maloletých poškodených, správy Y. pre deti a rodiny M. na mal. S.H. a mal. D.H., správy Q. F. Z. P. na rodinné pomery mal. S.H. a mal. D.H., rodné listy mal. S.H. a mal. D.H., posudok z miesta trvalého bydliska na obžalovanú, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovanú a odpis registra trestov na obžalovanú.

Na základe takto vykonaného dokazovania bolo nepochybné preukázané, že obžalovaná spôsobom uvedeným v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnila zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovávať iného, a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas.

Správne okresný súd uviedol, že neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že obžalovaná úmyselne chcela deťom ublížiť alebo im spôsobovať príkorie v akejkoľvek podobe. Ani z výpovede samotného maloletého S.H. nebolo zistené, že by správanie sa obžalovanej voči nemu subjektívne pociťoval ako príkorie alebo v krajnom prípade ako formu týrania. Zistenia opísané súdnou znalkyňou, ktoré sa mali podpísať na disharmonickom vývoji osobností detí a ich chýbajúce sociálne a hygienické návyky, svedčia o nepodnetnom prostredí výchovy, ale sami osebe neposkytujú dôkaz o tom, že by obžalovaná úmyselne spôsobovala deťom citovú depriváciu a neposkytovala dostatočnú výchovu. V tejto súvislosti okresný súd prihliadol aj na prostredie, v ktorom bola obžalovaná povinná túto starostlivosť bez pomoci tretej osoby poskytovať a na obmedzené finančné možnosti pri zabezpečení ich životných nákladov. Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná mala k dispozícii len štátne sociálne dávky a všetky úkony spojené so starostlivosťou o domácnosť zabezpečovala po odchode jej druhá sama. V takomto prostredí nemohlo dochádzať k ideálnemu spôsobu výchovy, avšak ani prípadné nedostatky nemožno považovať za týranie detí. Nedostatky trvalého charakteru neboli zistené ani z výpovede sociálnych terénnych pracovníkov a pokiaľ spomínali zlyhanie starostlivosti zo svojho pohľadu, toto ohraničili obdobím mesiaca marec 2019. Nemožno v tejto súvislosti opomenúť tú skutočnosť, že obžalovaná žiadala terénne pracovníčky o pomoc v súvislosti so starostlivosťou o maloleté deti, čo potvrdila aj svedkyňa A.. S., že mala takéto informácie od sociálnych terénnych pracovníčok.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a úvahy okresného súdu, tento správne konanie obžalovanej kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., lebo najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnila zákonnú povinnosť zaopatrovávať iného, po dlhší čas.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že s argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil a bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať. Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, konfrontoval podstatný obsah produkovaných dôkazov s právnym posúdením dokázaného konania obžalovanej so skutkovým stavom a jeho kvalifikáciou v obžalobnom návrhu, teda či sa obžalovaná dopustila zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a v tejto súvislosti pripomína, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. sa páchateľ musí dopustiť takého konania, ktorým blízkej osobe alebo, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Aj podľa názoru krajského súdu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov je primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Žiada sa navyše zvýrazniť to, že obžalovaná bola síce v minulosti dvakrát súdne trestaná, avšak v oboch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby odsúdená nebola. Správne na strane obžalovanej pritom okresný súd zistil aj jednu poľahčujúcu okolnosť v tom smere, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, a preto v tejto súvislosti jej ukladal trest aj za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.